

Sygn. akt II Ca 878/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy Dydo

Sędziowie SO Alicja Chrzan

SO Małgorzata Mróz

Protokolant Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. S.**

przeciwko **P. P.**

o zapłatę 10.000 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 9 września 2014 r. sygn. akt I C 935/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I i II w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.000 (trzy tysiące) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2013r. do dnia zapłaty, dalej idące powództwo oddala a koszty procesu wzajemnie znosi;

II. oddala dalej idącą apelację;

III. koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie znosi.

Sygn. akt II Ca 878/14 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienie)

Początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:06.527]

Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Świdnicy na rozprawie sprawy z powództwa Z. S. przeciwko P. P. o zapłatę 10.000 złotych na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach z dnia 9 września 2014 roku sygn. akt I C 935/13 orzeka, punkt 1- zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.000 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 3 września 2013 roku do dnia zapłaty, dalej

idącą, dalej idące powództwo oddala, a koszty procesu wzajemnie znosi, punkt 2- oddala dalej idącą apelację i punkt 3- koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie znosi. (...).

[Sędzia sprawozdawca 00:01:08.959]

Sąd Okręgowy w postępowaniu apelacyjnym dodatkowo ustalił, że koszty zakupu i wysadzenia 5 tui o wysokości 4 metrów waha się w granicach 3.000 złotych przyjmując koszt 600 złotych za jedną tuję. Okoliczności też Sąd ustalił w oparciu o dowody w postaci pism z firm zawodowo trudniącym się sprzedażą i wysadzaniem tui, a to (...)z dnia 9 lutego 2015 roku, karta 180 akt, oraz (...)w Ś. z dnia 5 lutego 2015 roku, karta 146 akt. Przy poczynionych wyżej ustaleniach dodatkowych, faktycznych przez Sąd Okręgowy oraz opierając się na stanie faktycznym sprawy ustalonym przez Sąd pierwszej instancji, który Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje jako własne, uznać należało apelację powoda za częściowo zasadną, a mianowicie co do kwoty 3.000 złotych. Sąd drugiej instancji podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż sprawcą zdarzenia, w następstwie którego doszło do spalenia się 5 tui powoda w dniu 1 stycznia 2013 roku był pozwany, gdyż wynikało to z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i zdaniem Sądu Okręgowego nie budziło żadnych wątpliwości. Okoliczność tę potwierdza też samo zachowanie się pozwanego, który gdyby nie poczuwał się do odpowiedzialności za to zdarzenie, zapewne nie uczestniczyłby w rozmowach na ten temat z udziałem powoda oraz świadka R. I.. Sąd drugiej instancji nie podzielił jednak stanowiska Sądu Rejonowego, że powód nie przedstawił dokumentu na udowodnienie wysokości szkody, bowiem powód dołączył dokument na karcie 70 akt, wprawdzie kserokopii, ale potwierdzony za zgodność z oryginałem przez adwokata reprezentującego powoda, a następnie dostarczony w oryginalne, z którego wynikało, że koszt wysadzenia na jego posesji tui wynosił 10.000. złotych. Dlatego też nie miał racji w ocenie Sądu Okręgowego Sąd pierwszej instancji oddalając powództwo z tych przyczyn, jak podano wyżej. Sąd Okręgowy opierając się jednak na doświadczeniu życiowym, kierując się powszechnie dostępnymi informacjami na temat kosztów wysadzenia tui szmaragd o wysokości 4 metrów uznał, że roszczenie powoda jakkolwiek uzasadnione co do zasady, to niewątpliwie zostało znacznie zawyżone. Odpowiedzialność pozwanego w tym postępowaniu wynika bowiem z art. 415 k.c., a tym samym dla zasądzenia odszkodowania koniecznym elementem jest wykazanie między innymi szkody, będącej skutkiem deliktu. Oceniając szkodę powoda należało mieć na uwadze art. 361 Kodeksu cywilnego i następne, a w szczególności też okoliczność, że szkoda ma pokryć faktyczny uszczerbek w dobrach materialnych poszkodowanego, natomiast nie może prowadzić do wzbogacenia się poszkodowanego. Dodatkowo mając na uwadze okoliczność, w jakich doszło do tej szkody, Sąd Okręgowy na podstawie art. 232 k.p.c. dopuścił z urzędu powyższe dowody celem ustalenia prawidłowej wysokości szkody. Z załączonych do akt pism podmiotów zawodowo trudniących się wysadzaniem roślin wymienionych wyżej wynika, że koszt zakupu i wysadzenia tui szmaragd o wysokości 4 metrów waha się w granicach do 600 złotych za sztukę. Jest to przyjęta górna cena, bowiem można też nabyć było te tuje nawet w cenie niższej. Sąd drugiej instancji miał jednak na uwadze, że tuje powoda były już duże i okazałe, co wynika też z dokumentacji fotograficznej zamieszczonej w aktach, dlatego też przyjął ich cenę w górnej granicy. Sąd drugiej instancji nie dał wiary informacjom uzyskanym od sprzedawcy, który wystawił powodowi dokument na zakup i wysadzenie tui na kwotę 10.000 złotych, gdyż cena jest ta odosobniona i nie ma potwierdzenia ani w ogólnie dostępnych informacjach na temat cen tui, ani też w załączonych pisemnych informacjach, o które Sąd Okręgowy się zwrócił i na których oparł swoje rozstrzygnięcie w przedmiocie wysokości szkody. Sąd Okręgowy nie podzielił też zarzutu apelacyjnego powoda w przedmiocie nieważności postępowania z przyczyn przez niego wskazanych. Jakkolwiek niewątpliwie jest uchybieniem proceduralnym dopuszczenie do udziału w sprawie aplikanta radcowskiego, upoważnionego przez adwokata reprezentującego stronę, to jednak nie ma powodów do tak daleko idących wniosków, co wynika też ze stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 9 marca 2006 roku II PZP 12/05 oraz w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 III CZP 27/06, bowiem aplikant działający na podstawie upoważnienia do zastępstwa udzielonego przez adwokata nie jest pełnomocnikiem strony. Dlatego też nie mamy tu do czynienia z nienależytym umocowaniem pełnomocnika, a tym samym z sytuacją określoną w treści art. 379 punkt 2 k.p.c. na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy we wskazanych wyżej orzeczeniach i z czym Sąd Okręgowy w pełni się zgadza. W tym stanie rzeczy na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok w części i orzeczono w tym zakresie co do istoty sprawy, a na podstawie artykułu 385 k.p.c. oddalono dalej idącą apelację, wobec jej bezzasadności. O kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji orzeczono na podstawie art. 100

k.p.c. mając na uwadze, że przy stosunkowym rozliczeniu różnice te były nieduże, Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zniesienia wzajemnego tych kosztów zarówno przed Sądem pierwszej instancji, jaki i przed Sądem Okręgowym. (...)

[koniec części 00:07:10.049]